

Якоб Штрайт

Бджілка
на ім'я
Сонячний Промінь

Сюд Штрайт

Бджілка на ім'я Сонячний Промінь

Переклад Надії Гутянської

Художник Ірина Гранковська

Київ
NAIP

УДК 821.112.2-343-93=161.2
Ш93

Обкладинка, малюнки та оформлення: **Ірина Гранковська.**

Штрайт Я.

Ш93 Бджілка на ім'я Сонячний Промінь. / Пер. Н. Гутянської; худ. І. Гранковська. – К. : НАІРІ, 2018. – 84 с., іл.
ISBN 978-617-7314-41-6

Дивовижні речі відбуваються в цій казковій книжці, наприклад, коли бджілка Сонячний Промінь у пошуках особливо гарного меду забарилася і не змогла полетіти з усіма додому. Їй доводиться на самоті провести ніч у лісі, де її чекає захоплююча пригода.

Читач (або слухач) дізнається про те, як разом із дорослішанням бджілки ростуть і завдання, які вона має виконувати, поки, врешті-решт, вона не стане першою служницею старої Королеви-матки.

Теплими, простими словами розповідає Якоб Штрайт про життя бджіл протягом усього року.
Казка для дітей від 6 років.

УДК 821.112.2-343-93=161.2

Зміст

Пробудження	5
Брама відчиняється	10
Весняна підготовка у Бджолиному Місті	14
Пригоди біля ліщини	23
Радісна подія	26
Смерть Альти	32
Біля бджолиних колисочок	34
Перший погляд на Великий Світ	36
Незвичайна робота	39
Дім для принцеси	43
Небезпеки	47
Відкриття Світу	51
Зустріч з людьми	55
Ніч у лісі	60
Рано-вранці під ялинами	66
Важлива звістка	70
Королева вилітає	72
Хто знайде житло?	76
Пригоди на липі	78
Щасливе повернення	82

Пробудження

Зима. Тихо й глибоко спить у своєму будиночку бджолина сім'я. У самому центрі спить Матка – Королева Бджіл. Щільно притулившись до неї, сплять її вірні слуги-фрейліни. Сплять бджоли-вартівники, які влітку проганяють ос від входу до бджолиного будинку-вулика. Сплять бджоли-збиральниці, які влітку збирають мед з квітів. Сплять бджоли-будівельники, що збудували з воску ціле Бджолине Місто, яке складається з тисячі кімнаток. Усередині так само спокійно, як і зовні, де, тихо кружляючи, падають на землю сніжинки.

Та ось неподалік від Королеви щось заворушилося. Це прокинулась одна з бджіл. Повагом повернула вона голову і намагається витягнути ніжки. Однак це в неї погано виходить. Від холоду її тільце геть задубіло. Це бджола Абелія, вірна фрейліна Королеви, це вона намагається поворохнутися у тісному скупченні сили-силенної бджіл. Після кількох спроб Абелія все-таки спромоглася розправити свої вусики. Повільно вона обмацує ними тільце Королеви, яка спить поруч. І бурмоче про себе: «Королеві негайно потрібний мед! Її тіло холоне».

Абелія намагається доповзти до комор, заповнених медом. Та шлях до них перекрито сплячими бджолами, що оточують Королеву з усіх боків, – так вони оберігають її від зимового холоду. Бджоли висять одна на одній, переплівши ніжки. Абелія намагається продертися крізь цей завал із бджіл. Однак, аби розчистити собі дорогу, їй доведеться витратити багато сил. «Я мушу це зробити! – бурмоче Абелія. – Інакше Королева помре від голоду!»

Абелія була мудрою, досвідченою бджолою. Вона знала, що комори з медом розташовані далеко. Адже на початку зими береться мед по сусідству, а наприкінці – з найдалших комор, що аж на околицях Бджолиного Міста. Ніжки Абелії почали злегка тремтіти від слабкості. Але мед їй був конче потрібний! Стомившись, вона зупинилася: «Усе, більше не можу! Я вже немолода і слабка. Якби мої сестри не так міцно спали! Доведеться когось розбудити».

Абелія провела вусиками по крильцях бджоли, що лежала поруч. Та хоч як вона намагалася її похитувати, потрушувати, підштовхувати – нічого не виходило. Заціпенівши уві сні, бджоли висіли одна на одній, збившись у купку. Тоді Абелія пробралася до великої та сильної бджоли-вартівника й спробувала потрясти і її. Бджола-вартівник смикнула головою туди-сюди й запитала сонним голосом: «Що сталося? Хто мене будить? Уже прийшла весна?» «Гей, бджола-вартівник, прокидайся! – зажадала Абелія. – Розчисть мені дорогу до медових комор! Королеві потрібний мед, а я не можу до них дістатися!»

Зачувши, що Королеві потрібний мед, бджола-вартівник одразу прокинулася. «Іди вперед», – сказала їй Абелія. Витягнувши голову, бджола-вартівник розштовхувала нею сплячих бджіл, розчищаючи дорогу для Абелії. Та поспішила за нею.

Нарешті вони дісталися комор з медом. Абелія відшукала липовий мед і пила його доти, доки її тільце не наповнилося солодкою, золотистою, в'язкою рідиною. Бджолі-вартівнику теж перепало декілька крапель. «Ой, як же тут холодно, у цих коморах! Мерщій звідси, бо ноги геть задубіють!» Вони рушили назад, бджола-вартівник – попереду. «Будь обережна! – сказала Абелія. – Незабаром ми доберемося до центру

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.